

Тат'янченко А. Ю.

<https://orcid.org/0009-0004-4852-3334>

Сумський державний університет

СТРАТЕГІЇ ФУНКЦІОНУВАННЯ НЕЗАЛЕЖНИХ ЦИФРОВИХ ВИДАНЬ В ЕПОХУ КОНВЕРГЕНТНИХ МЕДІА (НА ПРИКЛАДІ TEXTY.ORG.UA)

Нині феномен медіаконвергенції стає визначальним чинником формування цифрового медіаландшафту, вимагаючи від редакцій розробки складних міжмедійних стратегій. В умовах повномасштабної війни в Україні дослідження конвергенції набуває критичного значення як інструмент забезпечення якості інформації та ефективної комунікації в умовах фрагментації каналів. Мета статті полягає у комплексному аналізі стратегій та моделей реалізації медіаконвергенції у діяльності незалежного видання Texty.org.ua та визначенні впливу цих процесів на якісну трансформацію сучасного журналістського продукту в Україні. У ході аналізу встановлено, що Texty.org.ua демонструє глибоку організаційну конвергенцію. Команда видання має гібридний склад, де журналісти, дата-аналітики та програмісти працюють у тісній взаємодії. Особливу увагу приділено жанровій трансформації: основним форматом видання став інтерактивний лонгрід, що поєднує текст із візуалізацією великих масивів даних. Виокремлено інноваційні формати: журналістські ігри, картографічні проєкти, мультимодальні розслідування та художню візуалізацію. Доведено, що видання реалізує ефективну мультиплатформену стратегію, адаптуючи складний контент для соціальних мереж. Важливим результатом є виявлення ролі конвергентних практик у протидії дезінформації. Аналіз діяльності Texty.org.ua підтверджує ефективність конвергентної моделі, що забезпечує високу якість контенту. Технологічна конвергенція трансформує журналістику з «містечтва розповіді» на «науку про дані», дозволяючи проводити глибокі розслідування на основі об'єктивних показників. Кейс видання доводить, що конвергенція є способом збереження професійних стандартів у добу постправди та фундаментом для забезпечення інформаційної стійкості держави.

Ключові слова: інформаційний простір, конвергенція, конвергентний контент, медіадискурс, медіатекст, нові медіа, дата-журналістика, мультимедійність.

Постановка проблеми. Сучасний стан глобального медіапростору характеризується інтенсивною трансформацією, зумовленою диджиталізацією та розмиванням меж між традиційними формами комунікації. В основі цих змін лежить феномен медіаконвергенції – багатогранного процесу, що передбачає злиття технологічних платформ, інтеграцію професійних стандартів та перебудову організаційних структур редакцій. Нині конвергенція перестає бути лише технологічним інструментом і демонструє механізм формування цифрового аудіовізуального медіаландшафту. Поглиблення медіатизації суспільного життя, особливо в умовах інформаційної війни, вимагає від медіа розробки складних міжмедійних та трансмедійних стратегій, які здатні забезпечити ефек-

тивну комунікацію з аудиторією в умовах надмірної фрагментації каналів отримання інформації.

Для українського медіадискурсу дослідження конвергенції набуває особливої ваги у контексті викликів, спричинених повномасштабною війною та гібридними загрозами. Швидкість отримання, обсяг та якість інформації стали критичними факторами функціонування соціально-економічних систем. По-перше, в умовах, коли традиційні медіа змушені конкурувати з алгоритмічними платформами на кшталт соцмереж, де мільйони споживачів поглинають контент через специфічні візуальні стилі та культурні конфігурації, виникає потреба у переосмисленні природи журналістського продукту. По-друге, стрімкий розвиток технологій штучного інтелекту та великих мовних

моделей (LLM) ставить перед редакціями нові завдання щодо автоматизації медіапроцесів. Такі стратегії породжують необхідність дослідження конвергентних медіа не просто як трансляторів новин, а як активних суб'єктів аналізу значних обсягів інформації та статистичних даних, що спроможні поєднувати у собі функції інформаційних агентств, аналітичних та технологічних центрів та створювати мультимедійний та багатоформатний контент.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Дискусії щодо теоретичного осмислення медіаконвергенції тривають не одне десятиліття і визначають, насамперед, окреслене поняття як системну трансформацію культури споживання медіа. Г. Дженкінс [12], трактуючи культуру конвергенції, вказує на співдію виробника і споживача контенту, адаптацію медіаіндустрії до активної ролі аудиторії. Сучасні дослідники розглядають конвергенцію як процес злиття інформаційних систем, телекомунікацій та медіатехнологій з одного боку, та соціально-культурну конвергенцію з іншого. Науковці акцентують увагу на конвергенції в журналістиці та конвергенції журналістики. Розглядаючи конвергенція в журналістиці, варто зазначити, що цей підхід фокусується на внутрішніх процесах у редакціях, таких як зміни в організаційних структурах, нові практики роботи, еволюція професійної ідентичності медійника. Щодо конвергенції журналістики, то цей напрям досліджує характеристики медіапродукту, зокрема зміни в текстах, появу мультимодального сторітелінгу та нових жанрів, гетерогенність форм для різних платформ поширення [13; 14]. Ця концепція описує комунікацію або виробництво, де дві або більше медіаплатформ залучені інтегрованим чином. У той же час, І. Ердал підкреслює, що після появи конвергентних «медіабудинків» на всіх рівнях практично не залишилося медіаорганізацій, які поширюють контент лише на одній платформі, що свідчить про незворотність процесу конвергенції [14].

У сучасному українському науковому просторі спостерігається зростання інтересу до крос-інновацій та аудіовізуальних екосистем. І. Печеранський [8] доводить, що диджиталізація призвела до регулярних транскордонних діалогів між різними медіаландшафтами, що свідчить про ускладнення структури медіатизації. Трансформацію сучасного медіапростору України вивчають І. Дармостук [2], О. Литвиненко [6]. Кросмедійну журналістику як феномен сучасного інформаційного суспільства досліджує А. Досенко [3; 4]. Питаннями довіри до конвергентних медіа в Укра-

їні та політичних аспектів функціонування таких медіа в соціокультурному полі цікавиться І. Новосельський [7]. Нові медіа як явища сучасної медіакультури в полі уваги Т. Уварової [11], особливості функціонування онлайнмедіа та їх адаптація до сучасного інформаційного ринку – Т. Трачук [10]. М. Кіца [5], Н. Власова [1] акцентують увагу на тому, що війна суттєво змінила медіаландшафт, змушуючи локальні та національні медіа шукати ефективні цифрові стратегії для охоплення ширшої аудиторії в реальному часі. Соціальні мережі як кросмедійні платформи досліджує І. Тонкіх [9].

Таким чином, аналіз процесів конвергенції на прикладі конкретного медіа є необхідним для розробки теоретичних моделей, що відповідають вимогам часу та запитам сучасного суспільства.

Постановка завдання. Метою статті є комплексний аналіз стратегій та моделей реалізації медіаконвергенції у діяльності незалежного видання Texty.org.ua та визначення впливу цих процесів на якісну трансформацію сучасного журналістського продукту в Україні.

Для досягнення мети поставлено такі завдання: охарактеризувати організаційну структуру Texty.org.ua як конвергентного медіа, що поєднує функції редакції та аналітичного центру; дослідити технологічні рівні конвергенції через аналіз інструментарію журналістики даних та використання штучного інтелекту; проаналізувати жанрово-видову трансформацію контенту видання, зокрема розвиток інтерактивних лонгрідів, ігор та проєктів з візуалізації; вивчити мультиплатформену стратегію видання та методи адаптації складного аналітичного контенту для соціальних мереж та месенджерів; оцінити роль конвергентних практик у протидії дезінформації та висвітленні подій війни.

Виклад основного матеріалу. Значимість вивчення кейсу видання Texty.org.ua зумовлена його орієнтацією на журналістику даних в Україні. Створене у 2010 році, видання інтегрувало програмування, статистичний аналіз та інноваційну візуалізацію у журналістську практику, створивши модель медіа, яке не просто інформує, а допомагає осягнути суть складних понять і явищ. Texty.org.ua – медіа, яке створює інтерактивні лонгріди, де текстовий наратив інтегрований з візуалізацією великих масивів даних, що дозволяє аудиторії самостійно осмислювати складні явища. В умовах, коли 76% аудиторії використовують соціальні мережі як основне джерело новин, а смартфон утвердився як головний девайс для споживання контенту, досвід Texty.org.ua щодо адап-

тації складних аналітичних проєктів для мобільних платформ та месенджерів (зокрема Telegram, який охоплює 72% аудиторії) є репрезентативним для медіагалузі.

Texty.org.ua – приклад глибокої організаційної конвергенції, де класична журналістська модель інтегрована з методами роботи аналітичних центрів та ІТ-компаній. На відміну від традиційних редакцій, де панує чіткий поділ на журналістів та технічний персонал, у «Текстах» спостерігається мультидисциплінарний підхід. Зокрема організаційна структура видання демонструє гібридний склад команди: програмісти, дата-аналітики, дизайнери та журналісти працюють у тісній взаємодії над спільними проєктами, що дозволяє інтегрувати програмний код безпосередньо у процес створення медіаконтенту. Також видання не обмежується лише медійною діяльністю. Воно проводить дослідження на замовлення громадських організацій та державних структур, готує звіти та проводить навчальні курси. Модель фінансування за рахунок грантів, пожертв читачів та надання спеціалізованих послуг дозволяє уникати рекламного тиску та дотримуватися редакційних принципів (<https://texty.org.ua/p/support/>). Важливим аспектом організаційної конвергенції є навчальна функція, оскільки видання готує кадри (<https://texty.org.ua/p/internship/>), які згодом працюють у провідних світових медіа, таких як The Wall Street Journal. Це свідчить про високий стандарт професійної конвергенції, а такий підхід дозволяє «Текстам» бути не просто медіаресурсом, а інтелектуальним центром, що формує порядок денний у сфері журналістики даних в Україні.

Технологічний рівень конвергенції у Texty.org.ua виявляється через глибоке впровадження мов програмування та алгоритмів у журналістську роботу. Це не просто використання нових інструментів для оформлення текстів, а зміна самої методології пошуку та верифікації інформації. Видання використовує складний технологічний стек, що включає мову R для статистичних обчислень та візуалізації, Python для збору даних та JavaScript для створення інтерактивних веб-інтерфейсів.

Сучасні міжнародні дослідження також вказують на зростаючу роль штучного інтелекту та алгоритмів у кодуванні журналістських рутин, що дозволяє створювати продукти з надзвичайною глибиною та точністю, хоча й породжує етичні виклики. Більше того, розвиток технологій штучного інтелекту та великих мовних моделей ставить перед редакціями нові завдання щодо автоматизації збору даних, верифікації інформації.

Редакція «Текстів» використовує алгоритми зокрема для аналізу великих масивів тексту (виявлення маніпулятивних конструкцій та проросійських наративів у Telegram-каналах – проєкт «Карусель емоцій»); OSINT-розслідувань (аналіз супутникових знімків для відстеження переміщення військ, будівництва ліній оборони або екологічних змін тощо – «Як змінився фронт із початку 2026 року. Детальні карти просування росіян», <https://texty.org.ua/articles/117270/yak-zminyvsya-front-z-pochatku-2026-roku-detalni-karty-prosuvannya-rosiyan/>); автоматизації моніторингу (н-д, проєкт «Зима близько» (https://texty.org.ua/articles/80749/Zyma_blyzko_Stezh_za_zapasamy_vugilla_Interaktyvna-80749/), коли в реальному часі автори підвантажують дані про запаси вугілля на ТЕС, така подача демонструє конвергенцію журналістики з автоматизованими системами контролю) та ін.

Технологічна конвергенція також дозволяє виданню проводити унікальні дослідження, такі як проєкт «Стіна нерозуміння. Бюрократична мова держави збиває з пантелику» (<https://texty.org.ua/projects/117036/yak-byurokratychna-mova-rozmyvaye-sut-napysanoho-izavazhaye-rozumity-shcho-robyty/>), де за допомогою ШІ було проаналізовано бюрократичну мову державних документів. Це підтверджує тезу, що конвергентна журналістика стає більш точною і доказовою, спираючись на цифри, а не лише на суб'єктивні свідчення.

Конвергенція форматів у Texty.org.ua призвела до розмивання меж між журналістикою, дизайном та гейміфікацією. Видання пропонує аудиторії не просто читати, а взаємодіяти із контентом. Основним жанром став інтерактивний лонгвід, де текстовий наратив є лише одним із елементів, що супроводжує візуальне осмислення великих даних. У ході проведеного контент-аналізу серед найбільш інноваційних форматів видання виділяємо такі: журналістські ігри, картографічні проєкти, мультимодальні розслідування, художня візуалізація.

Як журналістську гру означимо проєкт «Гроші, метри, два авта» (про декларації чиновників) [https://texty.org.ua/d/static/decl_game/]. Через гру-вгадайку про зарплатню та майно чиновників видання подає інтерактивний медіаконтент та демонструє, як перетворюються складні статистичні дані на персоналізований досвід користувача щодо цього. Це відповідає концепції залученої аудиторії, яка через взаємодію з інтерфейсом краще розуміє суспільні проблеми.

Прикладами картографічного проекту є використання інтерактивних карт для візуалізації незаконного видобутку бурштину («Земляна проказа», <https://texty.org.ua/d/2018/amber/>) або польоти російських супутників-розвідників над Україною («Російські супутники слідкують за Україною!» <https://www.youtube.com/watch?v=pIISu0v5hIk>). Такі проекти поєднують у собі картографію, супутниковий моніторинг та журналістське розслідування.

Мультиmodalні розслідування представлені, наприклад, у проекті про викрадених українських дітей, де за допомогою аналізу відкритих джерел медійникам вдалося відстежити долю українських дітей у Росії («Була Маргарита, стала Марина. Як російський топ-політик змінив особистість викрадених з Херсонщини дитини», <https://texty.org.ua/fragments/111174/bula-marharyta-stala-masha-yak-rosijskyj-top-polityk-zminyuv-osobystist-vykradenij-z-hersonshyny-dytyni/>; «Викрадені Росією. Що розповіли в Гаазі українські діти, яких вдалося повернути додому», <https://texty.org.ua/fragments/110718/vykradeni-rosiyeyu-sho-rozpovily-v-gaazi-ukrayinski-dity-yakyh-vdalosya-povernuty-dodomu/>). Тут конвергенція проявляється як у поєднанні технологій, так і у міжнародній співпраці редакцій та організацій.

Проект про звуки війни («Палітра війни. З якими кольорами асоціюються звуки вибухів», <https://texty.org.ua/projects/116385/palitra-vijny/>), де колірні асоціації поєднуються зі звуковим сприйняттям вибухів, демонструє конвергенцію журналістики з сучасним мистецтвом та психологією, що є форматом художньої візуалізації.

Отже, моніторинг медіаконтенту засвідчує, що видання Texty.org.ua свідомо обмежує транслявання новинного продукту, натомість пропонує глибокий аналіз явищ, що визначають суспільне життя. Це свідчить про професійну конвергенцію, де медійник стає дослідником-аналітиком, а не просто новинарем-репортером.

Також варто зацентувати увагу, що у сучасній цифровій екосистемі конвергенція не може розглядатися поза стратегією створення та адаптації контенту для різних майданчиків. Мультиплатформеність для Texty.org.ua є ускладненим завданням через високу технологічність їхніх проектів, які часто потребують великих екранів для коректного відображення інтерактивних елементів. Проведений аналіз однак показує чітку стратегію адаптації видання до гетерогенних каналів транслявання контенту. Оскільки 72% аудиторії використовують Telegram для отримання інформації, видання

також розвиває канал цієї соцмережі, де складні дані подаються у вигляді адаптованих інфографік, коротких аналітичних фрагментів та відео-експлейнерів. Оскільки нині більшість респондентів споживають інформацію з інтернету, використовуючи різні девайси, тому видання приділяє значну увагу адаптивним версіям своїх проектів, забезпечуючи зручність перегляду складних графіків на малих екранах. Адаптується медіа і до використання алгоритмічних особливостей платформ для поширення вірального контенту у Facebook (<https://www.facebook.com/TEXTY.org.ua/>).

Видання також активно працює над англійською версією (#English), що дозволяє конвертувати український досвід та дані у глобальний контекст, впливаючи на міжнародну аудиторію та політиків.

В умовах російсько-української війни конвергенція технологій та журналістських стандартів у Texty.org.ua перетворилася ще і на потужну зброю проти дезінформації і спрямована на попередження реципієнтів про маніпуляції або дезінформацію в новинах. Так, проект «Фейкогрис», що отримав нагороду Sigma Awards-2020, є результатом поєднання дата-журналістики з моніторингом у реальному часі. Позначки «фейк» генерує неймережа, що «Тексти» тренували на тисячах маніпулятивних новин. Редакція також залучає споживачів контенту до активної взаємодії з ним, показуючи механізми роботи пропаганди та надаючи інструменти для протидії, – і далі реципієнт самостійно визначає і позначає тип маніпуляції. Це демонструє новий рівень професійної конвергенції, де медіа бере на себе функції кібербезпеки та стратегічних комунікацій. Проект «Свіжа деза з Росії» демонструє, які маніпулятивні нарративи транслює Росія та як вони змінюються.

Особливого значення від 2024 року у «Текстах» набуло використання штучного інтелекту. А. Бондаренко, співзасновник видання, наголошує, що ШІ став невід'ємною частиною сучасної війни та інформаційного протистояння. Зокрема, дослідження того, як Texty.org.ua використовують ШІ для аналізу супутникових знімків або виявлення мереж дезінформації, дозволить передбачити майбутні вектори еволюції конвергентної журналістики. Наприклад, з використанням LLM запущено проект «Карусель емоцій. Рівень маніпулятивності українських телеграм-каналів», що отримав нагороду Sigma Award 2025. LLM у проекті аналізує рівень маніпулятивності Telegram-каналів, допомагаючи аудиторії критично ставитися до джерел інформації, і як пояснює редакція, вони «навчили штучний інтелект, а точніше

велику мовну модель, розрізняти найпоширеніші техніки маніпуляції в публікаціях телеграм-каналів» [<https://texty.org.ua/projects/113607/karusel-emocij-riven-manipulyatyvnosti-movu-ukrayinskyh-telegram-kanaliv/>]. Таким чином, конвергенція сприяє переходу від пасивного інформування до активного захисту інформаційного простору.

Висновки. Аналіз діяльності видання Texty.org.ua дозволяє зробити висновки про високу ефективність конвергентної моделі у сучасній українській журналістиці. По-перше, організаційна конвергенція у формі мультидисциплінарної команди, де програмісти та аналітики є невід'ємною частиною редакційного процесу, дозволяє створювати унікальний інтелектуальний мультимедійний продукт. Така модель «аналітичного хабу» забезпечує не лише високу якість медіаконтенту, а й фінансову стійкість через диверсифікацію джерел доходу. По-друге, технологічна конвергенція через впровадження мов програмування, методів Big Data та штучного інтелекту трансформує журналістику з «мистецтва розповіді» на «науку про дані». Це дозволяє «Текстам» проводити глибокі розслідування на основі супутникових знімків,

державних реєстрів та мережевого аналізу, що є критично важливим для протидії дезінформації в умовах війни. По-третє, жанрова конвергенція призвела до появи нових форматів, таких як інтерактивні лонгріди та журналістські ігри, які стимулюють активну роль реципієнтів. Це дозволяє пояснювати складні соціально-економічні та військові процеси через персоналізований досвід, підвищуючи рівень медіаграмотності та критичного мислення суспільства. По-четверте, мультиплатформена стратегія видання демонструє успішну адаптацію до змін у споживанні медіа. Орієнтація на цифровий контент, адаптований до різних платформ, дозволяє Texty.org.ua залишатися релевантними для сучасної аудиторії, не втрачаючи при цьому глибини та аналітичності контенту.

Таким чином, кейс Texty.org.ua доводить, що конвергенція в медіа є не лише технологічним оновленням, а й способом збереження високих професійних стандартів у добу постправди. Використання об'єктивних даних та інноваційних форм візуалізації стає надійним фундаментом для довіри аудиторії та забезпечення інформаційної стійкості держави.

Список літератури:

1. Власова Н. Локальний телеканал як конвергентне медіа (на прикладі телекомпанії «Дніпро TV»). *Образ*. 2025. № 1 (47). С. 89–98. [https://doi.org/10.21272/Obraz.2025.1\(47\)-89-98](https://doi.org/10.21272/Obraz.2025.1(47)-89-98)
2. Дармостук І. Медіапростір України 2022–2024 років: виклики трансформації. *Інтегровані комунікації*. 2025. Вип. 2 (20). С. 27–35. <https://doi.org/10.28925/2524-2652.2025.24>
3. Досенко А. К. Комунікативістика як система знань. *Вчені записки ТНУ імені В. І. Вернадського. Серія: Філологія. Журналістика*. 2024. Т. 35 (74). № 4. Ч. 1. С. 187–253. <https://doi.org/10.32782/2710-4656/2024.4.1/31>
4. Досенко А. К. Кросмедійність як ознака мультимедійних медіа. *Вчені записки ТНУ імені В. І. Вернадського. Серія: Філологія. Журналістика*. 2024. Т. 35 (74). № 2. Ч. 2. С. 248–253. <https://doi.org/10.32782/2710-4656/2024.2.2/39>
5. Kitsa M. Specifics of Convergent Media Content in Ukraine on the Example of Radio Liberty. *Держава та регіони. Серія: Соціальні комунікації*. 2021. № 2(46). С. 57–62. [https://doi.org/10.32840/cru2219-8741/2021.2\(46\).9](https://doi.org/10.32840/cru2219-8741/2021.2(46).9)
6. Литвиненко О. Проблеми цифрової трансформації українських корпоративних медіа. *Інтегровані комунікації*. 2024. Вип. 2 (18). С. 94–99. <https://doi.org/10.28925/2524-2644.2024.1812>
7. Новосельський І. Ф. Конвергенція медіа як чинник розвитку інформаційного простору України: політологічний аспект. *Політикус*. 2020. Вип. 3. С. 58–64. <https://doi.org/10.24195/2414-9616.2020-3.9>
8. Печеранський І. Медіаконвергенція та крос-інновації в цифровому аудіовізуальному ландшафті епохи метамодерну: до питання про еволюційну логіку. *Вісник Київського національного університету культури і мистецтв. Серія: Мистецтвознавство*. 2024. Вип. 51. С. 67–75. <https://doi.org/10.31866/2410-1176.51.2024.318356>
9. Тонкіх І. Особливості функціонування публічних Telegram-каналів як крос-медійної платформи. *Держава та регіони. Серія: Соціальні комунікації*. 2021. № 4 (48). С. 47–54. [http://dx.doi.org/10.32840/cru2219-8741/2021.4\(48\).7](http://dx.doi.org/10.32840/cru2219-8741/2021.4(48).7)
10. Трачук Т. А., Андрющенко М. Ю. Тенденції й особливості функціонування онлайн-медіа. *Вчені записки ТНУ імені В. І. Вернадського. Серія: Філологія. Журналістика*. 2024. Т. 35 (74). № 4. Ч. 2. С. 212–220. <https://doi.org/10.32782/2710-4656/2024.4.2/34>
11. Уварова Т. І. Нові медіа та сучасна медіакультура. *Українська культура: минуле, сучасне, шляхи розвитку*. 2023. Вип. 45. С. 119–128. DOI: <https://doi.org/10.35619/ucpmk.vi45.648>

12. Jenkins H. *Convergence Culture: Where Old and New Media Collide*. New York : NYU Press, 2006. 336 p.
13. Erdal I. J., «Convergence in/of Journalism» (25 Jan. 2019), in Matthew Powers (ed.), *Oxford Research Encyclopedia of Communication* (New York, NY, online edn, Oxford Academic). <https://doi.org/10.1093/acrefore/9780190228613.013.793>
14. Erdal I. J. Coming to Terms with Convergence Journalism: Cross-Media as a Theoretical and Analytical Concept. *Convergence: The International Journal of Research into New Media Technologies*. 2011. 17(2). 213–223. DOI : 10.1177/1354856510397109

Tatyanchenko A. Yu. STRATEGIES FOR THE FUNCTIONING OF INDEPENDENT DIGITAL PUBLICATIONS IN THE ERA OF CONVERGENT MEDIA (CASE STUDY OF TEXTY.ORG.UA)

Currently, the phenomenon of media convergence is becoming a decisive factor in shaping the digital media landscape, requiring newsrooms to develop complex cross-media strategies. In the context of the full-scale war in Ukraine, the study of convergence is of critical importance as a tool for ensuring information quality and effective communication amidst channel fragmentation. The purpose of the article is a comprehensive analysis of the strategies and models for implementing media convergence in the activities of the independent publication Texty.org.ua and determining the impact of these processes on the qualitative transformation of the modern journalistic product in Ukraine. The analysis established that Texty.org.ua demonstrates deep organizational convergence. The publication's team has a hybrid composition, where journalists, data analysts, and programmers work in close interaction. Special attention is paid to genre transformation: the main format of the publication has become the interactive longread, which combines text with the visualization of large datasets. Innovative formats have been identified, including journalistic games, mapping projects, multimodal investigations, and artistic visualization. It is proven that the publication implements an effective multi-platform strategy, adapting complex content for social networks. A significant result is the identification of the role of convergent practices in countering disinformation. The analysis of Texty.org.ua activities confirms the effectiveness of the convergent model, which ensures high content quality. Technological convergence transforms journalism from the «art of storytelling» into the «science of data», allowing for deep investigations based on objective indicators. The case of this publication proves that convergence is a way to preserve professional standards in the era of post-truth and a foundation for ensuring the information resilience of the state.

Keywords: *information space, convergence, convergent content, media discourse, media text, new media, data journalism, multimedia.*

Дата першого надходження статті до видання: 22.04.2026
 Дата прийняття статті до друку після рецензування: 11.05.2026
 Дата публікації (оприлюднення) статті: 30.05.2026